

הלכות שמיטה ויובל, פרק יג, הלכות יב—יג: ולמה לא זכה לוי בנחלת ארץ ישראל ובביזתה עם אחיו? מפני שהובדל לעבוד את ה' ולשָׁרְתוֹ (דברים י 8) ולהורות דרכיו הישרים ומשפטיו הצדיקים לרבים, שנאמר: 'וְרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל' (דברים לג 10). לפיכך הובדלו מדרכי העולם: לא עורכין מלחמה כשאר ישראל, ולא נוחלין ולא זוכין לעצמן בכוח גופן, אלא הם חיל ה', שנאמר: 'בְּרַךְ ה' חֵילוֹ' (שם, לג 11), והוא ברוך הוא זיכה להם, שנאמר: 'אֲנִי חֶלְקֶךָ וְנַחֲלָתְךָ' (במדבר יח 20). ולא שבט לוי בלבד, אלא כל איש ואיש מכל באי העולם, אשר נִדְבָה רוחו אתו (שמות לה 21) והבינו מדעו להיבדל לַעֲמַד לַפְּנֵי ה' לְשָׁרְתוֹ וּלְעַבְדוֹ, לדעה את ה', והלך ישר כמו שעשהו האלהים, ופרק מעל צווארו עול החשבונות הרבים אשר ביקשו בני האדם – הרי זה נתקדש קדש קדשים, ויהיה ה' חלקו וְנַחֲלָתוֹ לעולם ולעולמי עולמים, ויזכה לו בעולם הזה דבר המספיק לו, כמו שזיכה לַפְּנֵי לְלוּיִם; הרי דוד אומר: 'ה' מִנֵּת חֶלְקִי וְכוּסִי, אֶתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי' (תהלים טז 5).

Why was the tribe of Levi granted no right to a share in the land of Israel and in its spoils, together with his brothers? Because they were set apart to worship the Lord, to serve Him, and to teach His upright ways and His righteous judgements to the many, as it is said, 'They shall teach Jacob Thine ordinances, and Israel Thy law' [Deut. 33: 10]. They were consequently set apart from the ways of the world: they may not wage war as do the rest of Israel, they have no share in the land, and they may acquire nothing for themselves by physical force. They are rather the host of the Holy Name, as it is said 'Bless, Lord, His host' [Deut. 33: 11]. It is He, blessed be He, who acquires for them, as it is said, '[And the Lord spoke to Aaron, Thou shalt have no inheritance in their land, neither shalt thou have any part among them]: I am thy portion and thine inheritance [among the children of Israel]' [Num. 18: 20].

Not only the tribe of Levi, but each and every individual of those who come into the world [*kol ba'ei haolam*], whose spirit moves him and whose knowledge gives him understanding to set himself apart in order to stand before the Lord, [to serve Him, to worship Him, and to know Him, who walks upright as God created him to do, and releases himself from the yoke of the many foolish considerations which trouble people]---such an individual is as consecrated as the Holy of Holies, and his portion and inheritance shall be in the Lord forever and evermore. The Lord will grant him in this world whatsoever is sufficient for him, the same as He had granted to the priests and to the Levites. Thus indeed did David, upon whom be peace, say, 'O Lord, the portion of mine inheritance and of my cup, Thou maintainest my lot' [Ps. 16: 5].

וַיִּתְּנָה תְּקֵף קִדְשֵׁת הַיּוֹם כִּי הוּא נוֹרָא וְאִים
וְבוֹ תִנְשָׂא מַלְכוּתְךָ וַיְכֹן בְּחֶסֶד כְּסֵאֶךָ
וְתִשָּׁב עָלָיו בְּאֵמֶת
אֵמֶת כִּי אֶתָּה הוּא דִין וּמוֹכִיחַ וַיֹּדַע וְעַד
וְכֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֵה
וְתִזְכֹּר כָּל הַנְּשָׁכָחוֹת וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְּכוֹנוֹת
וּמֵאֲלֵיו יִקְרָא וְחוֹתֵם יָד כָּל אָדָם בּוֹ
וּבְשׁוֹפֵר גָּדוֹל יִתְקַע וְקוֹל דְּמָמָה דָּקָה יִשְׁמַע
וּמִלְאָכִים יַחְפְּזוּן וְחֵיל וּרְעֵדָה יֵאָחֲזוּן
וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין לְפָקֵד עַל צָבָא מְרוֹם בְּדִין
כִּי לֹא יִזְכּוּ בְּעֵינֶיךָ בְּדִין
וְכָל בְּאֵי עוֹלָם יַעֲבְרוּן לְפָנֶיךָ כְּבָנֵי מְרוֹן
כְּבִקְרַת רוּעָה עָדְרוּ מֵעֵבִיר צֹאנוּ תַּחַת שְׁבָטוֹ
כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפֹּר וְתִמְנֶה וְתִפְקֵד נֶפֶשׁ כָּל חַי
וְתַחֲתֶךָ קִצְבָה לְכָל בְּרִיָּה וְתִכְתֵּב אֶת גְּזֵר דִּינָם

הלכות מלכים ומלחמות, פרק יב, הלכה ה: ובאותו הזמן לא יהיה שם לא רעב ולא מלחמה ולא קנאה ותחרות, שהטובה תהיה מושפעת הרבה, וכל המעדנים מצויין כעפר, ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד. ולפיכך יהיו חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים העמוקים, וישיגו דעת בוראם כפי כוח האדם, שנאמר: 'כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' כַּמִּים לַיָּם מְכֹסִים' (ישעיה י 9).